

การศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P

ษมารินทร์ จินดา

TNI

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2559

FACTORS EFFECTING JAPANESE LANGUAGE LEARNING EFFICIENCY
A CASE STUDY OF COMPANY P

Samarin Jinda

TNI

A Term Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration Program
in Japanese Business Administration
Graduate School
Thai-Nichi Institute of Technology
Academic Year 2016

หัวข้อสารนิพนธ์

การศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การเรียน
การสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P

โดย

ษมารินทร์ จินดา

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจญี่ปุ่น

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดร. รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิชิต สุขเจริญพงษ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ดร. วณิดา วาดีเจริญ)

..... กรรมการ

(ดร. สุรสิทธิ์ อุดมธนาวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ดร. รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์)

ษมารินทร์ จินดา : การศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P. อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์, 67 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น 2) เพื่อศึกษาความต่างระหว่างบุคคล ที่มีต่อความพึงพอใจของหลักสูตร

ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรญี่ปุ่นที่มาเรียนภาษาญี่ปุ่น คือผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนทักษะภาษาญี่ปุ่นในการทำงาน และผู้ที่จำเป็นต้องการศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อใช้ในการทำงานจริง จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามตอบด้วยตนเอง (Self-Administered) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานเพศชาย จำนวน 52 คน มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มากที่สุด จำนวน 52 คน มีสถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 67 คน ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับสูง

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ผู้เรียนให้เหตุผลในการเรียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อต้องการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน/หัวหน้า/ลูกค้า ชาวญี่ปุ่น ให้ลำดับถัดมาคือ ความพึงพอใจในด้านผู้สอน อยู่ในระดับสูงมาก

SAMARIN JINDA : FACTORS EFFECTING JAPANESE LANGUAGE LEARNING
EFFICIENCY : A CASE STUDY OF COMPANY P. ADVISOR : DR. RUNGARUN
KRASAESIN, 67 PP.

The study was carried out to investigate 1) survey the working age of learner satisfaction with the management of teaching and learning of Japanese courses and 2) Problems and needs for curriculum

Employees in Japanese organizations who come to study Japanese. Those who want to improve their Japanese skills for work and who need to study basic Japanese to use in the real work.

The research was conducted by collecting data using self-administrative questionnaires form 100 employees of learner in private manufacturing Japanese organization (case study company P.). The data was analyzed via frequency method, Percentages, Mean Values, and standard deviation before comparing independent sample t-test, one-way analysis variance and Pearson's product-moment correlation coefficient.

Referring the research, we found that most of respondents were male of 52 persons equivalent to 52.00%, 52 persons are age between 20-29 years-old which equivalent to 52.00%, single status of 67 persons equivalent to 67.00%. The results of student satisfaction analysis on high level teaching. The average was 4.08.

The results of this study show satisfaction of working-age learners on Japanese language teaching. Most of the learners give reasons for learning Japanese to communicate with Japanese co-workers / bosses / clients. And the satisfaction of the teacher is very high.

Graduate School
Field of Study Business Japanese
Academic Year 2016

Student's Signature.....
Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร. รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลานับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนติดตามการทำวิจัย และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. วนิดา วาดีเจริญ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ดร. สุรสิทธิ์ อุดมธนาวงศ์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่เสียสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำแนะนำที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้ ดร. วรรณวิมล รุ่งธีระ ดร. วนิดา วาดีเจริญ และ ดร. สุรสิทธิ์ อุดมธนาวงศ์

ขอขอบคุณ ผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และผู้ที่เก็บรวบรวมแบบสอบถามทุกท่าน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลงานสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทุกท่าน ที่ได้ให้วิชาความรู้ คำแนะนำตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่คณะบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่ช่วยอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับขั้นตอนในการดำเนินการทำสารนิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์ที่พึงบังเกิดจากสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความเมตตาและสนับสนุนที่ดีตลอดมา จนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

หากมีข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดในส่วนใดเกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียว และจะขอปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

ษมารินทร์ จินดา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูป	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิด	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบหลักสูตรการสอนภาษาญี่ปุ่น.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ	21
3 วิธีการดำเนินงานสารนิพนธ์.....	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ภายในองค์กร (กรณีศึกษา บริษัท P).....	35
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียน ใช้การทดสอบ สมมติฐาน.....	42
5 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	49
สรุปผลการวิจัย	49
อภิปรายผลการวิจัย	50
ข้อเสนอแนะงานวิจัย	51
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	52
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก	60
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	61
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์	67

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น เกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร	28
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	33
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม...	33
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น.....	34
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเรียนรู้หรือฝึกฝนภาษาญี่ปุ่น ภายนอกบริษัท	34
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจในแต่ละด้าน.....	35
8 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจด้านผู้สอนใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	36
9 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านเนื้อหาใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	37
10 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	38
11 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านเนื้อหาใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	40
12 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านเนื้อหาใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	41
13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ	43
14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ	44
15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ.....	46

สารบัญรูป

รูป

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
---	----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ในการจัดการสัมมนาส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทยภายใต้หัวข้อ “นโยบายการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบคลัสเตอร์ในประเทศไทย” จัดโดยองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (เจโทร กรุงเทพฯ) ร่วมกับ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) และ JCC ว่า บริษัทญี่ปุ่นที่เข้ามาจดทะเบียนเป็นสมาชิกของหอการค้าญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ ในช่วงเดือนเมษายน 2558-มีนาคม 2559 เพิ่มขึ้น 92 บริษัท หรือมีจำนวนรวมเป็น 1,707 บริษัท ถือว่ามีจำนวนมากที่สุดในประวัติศาสตร์ ถือว่าเป็นแนวโน้มที่ดี แม้ว่าเศรษฐกิจไทยที่มีแนวโน้มชะลอตัวก็ตาม เป็นผลมาจากนักธุรกิจญี่ปุ่นมีความเชื่อมั่นกับประเทศไทย ทั้งการให้สิทธิประโยชน์ของบีโอไอ ประเทศไทยมีระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ดีและเป็นฐานผลิตสำคัญของบริษัทญี่ปุ่น ที่เชื่อมโยงไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน (เออีซี) โปส ทูเดย์ (Post Today. 2559)

จากสถิติดังกล่าวจึงมีความเป็นไปได้ว่าความต้องการแรงงานของบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทยจะเพิ่มสูงขึ้นไปอีกหลังจากนี้และโอกาสการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในวงการธุรกิจญี่ปุ่นชาวไทยกับชาวญี่ปุ่นก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม Organization for Small & Medium Enterprises and Regional Innovation, Japan (中小企業基盤整備機構, 2006: ออนไลน์) ได้สำรวจปัญหาเชิงการจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของญี่ปุ่นในประเทศไทย จำนวน 40 แห่ง พบว่าอุปสรรคที่วิสาหกิจของญี่ปุ่นมองว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการขยายตลาดมายังประเทศไทยคือ อุปสรรคด้านภาษา ดังนั้นจึงไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่า การผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็น แต่เนื่องจากภาษาต้องมีการเรียนการสอนมีแบบแผนในการถ่ายทอดที่เรียกว่าการสอนภาษา การสอนภาษาหรือการเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหลายเรื่อง เช่น ผู้สอน ผู้เรียน พฤติกรรมของผู้สอน พฤติกรรมของผู้เรียน แนวคิดเกี่ยวกับการสอน กระบวนการสอน วิธีการสอน กิจกรรมการสอน ความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา (สมพร โกมารทิต. 2548)

เนื่องจากปัจจุบัน บริษัท P มีการติดต่อกับประเทศญี่ปุ่น เพื่อส่งและรับข้อมูลจาก มีปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทำให้ล่าช้าไม่สามารถเข้าไปสนับสนุนได้ทุกครั้ง ทางแผนกทรัพยากรมนุษย์ได้มีการผลักดันพนักงานในองค์กร ให้มีความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ในการทำงานได้ด้วยตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P ด้านความพึงพอใจ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยจัดการสอนภาษาญี่ปุ่นอย่างเหมาะสม และเป็นการเพิ่มบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
2. เพื่อศึกษาความต่างระหว่างบุคคล ที่มีต่อความพึงพอใจของหลักสูตร

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสำรวจ (Survey Research) มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P ในด้านการสื่อสาร เนื้อหาที่จะศึกษาในครั้งนี้ คือ

ความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านผู้สอน
2. ด้านเนื้อหา
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรญี่ปุ่นที่มาเรียนภาษาญี่ปุ่นต้องการเพิ่มพูนทักษะภาษาญี่ปุ่นในการทำงาน และผู้ที่จำเป็นต้องการศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อใช้ในการทำงานจริง จำนวน 100 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ศึกษาตั้งแต่ มกราคม-มีนาคม 2560

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรญี่ปุ่น ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี่ (ภายในบริษัท) ยังเรียนหรือฝึกฝนด้านภาษาญี่ปุ่นที่อื่นอีกหรือไม่
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบรูปแบบ หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสมกับการทำงาน และนำไปใช้ในการทำงานได้จริง
2. สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนสอนภาษา เพื่อการทำงานในองค์กรญี่ปุ่นต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **หลักสูตร** หมายถึง หลักสูตรการสอนภาษาญี่ปุ่น เพื่อการทำงานในองค์กรญี่ปุ่น
2. **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลง หลักสูตรการสอนภาษาญี่ปุ่น เพื่อการทำงานในองค์กรญี่ปุ่น ให้ดีขึ้นและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน
3. **ผู้เรียน** หมายถึง พนักงานในองค์กรญี่ปุ่นที่เข้าเรียนในหลักสูตร
4. **องค์กรญี่ปุ่น** หมายถึง
 - 4.1 บริษัทญี่ปุ่นที่เข้ามาตั้งสาขาในประเทศไทย
 - 4.2 บริษัทที่ถูกเข้าซื้อกิจการโดยบริษัทญี่ปุ่น
 - 4.3 บริษัทสัญชาติใดก็ตามที่ทำกิจการร่วมกับบริษัทญี่ปุ่น
 - 4.4 บริษัทญี่ปุ่นที่มีการรวมกิจการกับบริษัทสัญชาติใดก็ตาม
 - 4.5 บริษัทสัญชาติใดก็ตามที่มีความร่วมมือทางธุรกิจกับบริษัทญี่ปุ่น
5. **ความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น** หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดีตามความต้องการของตนเอง ที่ได้รับจากการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

5.1 **ด้านผู้สอน** หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าการตอบสนองทั้งใช้เชิงวัตถุดิบของและด้านอารมณ์จากการชี้แจงรายละเอียดของผู้สอน เทคนิคการสอน การเตรียมตัวของผู้สอน ความมีมนุษยสัมพันธ์ การฝึกปฏิบัติ การประเมินผลการเรียน จากการจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่น

5.2 **ด้านเนื้อหา** หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าการตอบสนองทั้งใช้เชิงวัตถุดิบของและด้านอารมณ์จากเนื้อหาในบทเรียน ตำราเรียน แบบฝึกหัด การจัดลำดับเนื้อหา จากการจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่น

5.3 **ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน** หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าการตอบสนองทั้งใช้เชิงวัตถุดิบของและด้านอารมณ์จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ การประเมินผลการเรียน จากการจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่น

5.4 **ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน** หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าการตอบสนองทั้งใช้เชิงวัตถุดิบของและด้านอารมณ์จากสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน เทคนิคการสอน การเตรียมตัวของผู้สอน ความมีมนุษยสัมพันธ์ การฝึกปฏิบัติ การประเมินผลการเรียน จากการจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่น

5.5 **ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน** หมายถึง ผู้เรียนรู้สึกว่าการตอบสนองทั้งใช้เชิงวัตถุดิบของและด้านอารมณ์จากการชี้แจงรายละเอียดของผู้สอน เทคนิคการสอน การเตรียมตัวของผู้สอน ความมีมนุษยสัมพันธ์ การฝึกปฏิบัติ การประเมินผลการเรียน จากการจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่น

6. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง ผลจากการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียน และให้ผลลัพธ์ที่ดีจากการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปความพึงพอใจของผู้เรียน
วัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กรญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบ
แนวคิดดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพ
4. เหตุผลที่ตัดสินใจเรียน
5. เรียนหรือฝึกฝนด้าน
ภาษาญี่ปุ่นที่อื่นหรือไม่

ตัวแปรตาม

- ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน
ของหลักสูตรการสอนภาษาญี่ปุ่นในองค์กร
ญี่ปุ่น 5 ด้าน ได้แก่
1. ด้านผู้สอน
 2. ด้านเนื้อหา
 3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 4. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการ
สอน
 5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
(ธิดารัตน์ งามนิกร. 2555)

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารูปแบบหลักสูตรการสอนภาษาญี่ปุ่น เพื่อการทำงานในองค์กรญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
 - 1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบหลักสูตรการสอนภาษาญี่ปุ่น
 - 3.1 ด้านผู้สอน
 - 3.2 ด้านเนื้อหา
 - 3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.4 ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน
 - 3.5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

สุรัชย์ หงษ์ตระกูล (2554 : 12-13) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกภายในจิตใจที่สามารถแสดงออกมาทางด้านพฤติกรรมและเป็นความรู้สึกในทางบวกและทางลบรวมถึงความรู้สึกกลางๆ ทัศนคติจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่ในตนเองและแสดงออกมาต่อวัตถุ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลรวมถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่ได้พบเห็นหรือประสบพบเจอด้วยตนเอง ทัศนคติจึงเป็นตัวตัดสินความรู้สึกภายในจิตใจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้แสดงออกมาทางด้านพฤติกรรมภายนอกผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ที่มีต่อสถานการณ์รวมถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ได้สัมผัสมา ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าบุคคลนั้นรู้สึกอย่างไร

นิภา ทรัพย์ (2554 : 12) กล่าวว่า ทศนคติคือความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งปรากฏออกมาในรูปของพฤติกรรม โดยโน้มเอียงไปในทางบวกหรือลบก็ได้

ชิฟฟ์แมน; และคานุก (Schiffman; and Kanuk. 1994 : 657) กล่าวว่า ทศนคติหมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึงการแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อบางสิ่ง เช่น ตราสินค้า บริการ ร้านค้าปลีก เนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทศนคติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่ต้องแสดงว่าบุคคล กล่าวถึงอะไรหรือทำอะไร

ธิดารัตน์ งามนิกร (2555 : 8) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ท่าที ความคิด อารมณ์และความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีความโน้มเอียงในการที่มีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสภาพแวดล้อมในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบตามความคิดและความรู้สึกนั้น

จากความหมายข้างต้นที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ทศนคติ คือเกิดจากกาย วาจา และใจของบุคคลที่รับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสัมผัสทั้ง 5 และแสดงออกมาให้สามารถรับรู้ได้เกี่ยวกับสิ่งๆ นั้น สิ่ง que แสดงออกมาต่อสิ่งนั้น ๆ จะมีผลเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้ ขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมของสิ่งๆ นั้น กับบุคคล

องค์ประกอบของทศนคติ

ชิฟฟ์แมน; และคานุก (Schiffman; and Kanuk. 1994 : 236) ทศนคติดี้องค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่

1. ความเข้าใจ (Cognitive Component) ซึ่งแสดงถึงความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) และความเชื่อถือ (Beliefs) ซึ่งผู้บริโภคมี่ต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. ความรู้สึก (Affective Component) ซึ่งสะท้อนถึงอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคที่มีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. พฤติกรรม (Conative Component หรือ Behavior, Doing) ซึ่งสะท้อนถึงความน่าจะเป็นหรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมของผู้บริโภค ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อทศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึงความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Buy)

กิปลัน (Gibson. 2000 : 103) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นส่วนที่ยึดติดแน่นกับบุคลิกภาพของบุคคลเรา ซึ่งบุคคลเราจะมีทศนคติที่เป็นโครงสร้างอยู่แล้ว ทางด้านความรู้สึก ความเชื่อ อันใดอันหนึ่ง โดยที่องค์ประกอบนี้จะมีคามสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบหนึ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในอีกองค์ประกอบหนึ่ง ซึ่งทศนคติ 3 องค์ประกอบมีดังนี้

1. ความรู้สึก (Affective) องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึกของทัศนคติ คือ การได้รับการถ่ายทอด การเรียนรู้มาจากพ่อ แม่ ครู หรือกลุ่มเพื่อน

2. ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive) องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของทัศนคติจะประกอบด้วย การรับรู้ของบุคคล ความคิดเห็น และความเชื่อของบุคคล หมายถึง กระบวนการคิด ซึ่งเน้นไปที่การใช้เหตุผลและตรรกะ องค์ประกอบที่สำคัญของความรู้ ความเข้าใจคือ ความเชื่อในการประเมินผลหรือความเชื่อที่ถูกประเมินผลไว้แล้วโดยตัวเองประเมิน ซึ่งความเชื่อเหล่านี้จะแสดงออกมาจากความประทับใจในการชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นรู้สึกต่อสิ่งของ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

3. พฤติกรรม (Behavioral) องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของทัศนคติจะหมายถึง แนวโน้ม (Intention) ของคนที่จะแสดงบางสิ่งบางอย่างหรือที่จะกระทำ (ประพฤติ) บางสิ่งบางอย่างต่อคนใดคนหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เป็นมิตร ก้าวร้าว ให้ความอบอุ่น เป็นศัตรู เป็นต้น โดยที่ความตั้งใจนี้อาจจะถูกวัด หรือประเมินออกมาได้ จากการพิจารณาองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมของทัศนคติ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

กมลทิพย์ พลบุตร (2011 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น ผลวิจัยปรากฏว่า สัมพันธ์เกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในประเด็นต่างๆ 5 ประเด็น ด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองซึ่งเรียกว่า Beliefs About Language Learning Inventory (BALLI) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 19-20 ปี มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น 1-2 วิชา และส่วนใหญ่คิดว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความสำคัญ และรู้สึกสนุกในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนญี่ปุ่น 5 ประเด็น พบว่าผู้เรียนมีความเชื่อทั้งในลักษณะที่ส่งเสริมและไม่ส่งเสริมต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ยุพกา พุกุขิมา; กนกพร นุ่มทอง; และสร้อยสุตา ณ ระนอง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจและทัศนคติ ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นิสิตวิชาเอกและนิสิตนอกสาขา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น/ภาษาจีนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเขตบางเขน ผลจากวิจัยปรากฏว่า นิสิตที่เรียนภาษาญี่ปุ่น เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นจากแรงจูงใจเชิงสังคมเป็นหลัก ในขณะที่นิสิตที่เรียนภาษาจีน เลือกเรียนภาษาจีนจากแรงจูงใจเชิงประโยชน์ ที่คาดว่าเงินจะเป็นประเทสหาอำนาจในอนาคตพอๆ กับแรงจูงใจเชิงสังคม เป็นการสะท้อนให้เห็นอิทธิพลทางวัฒนธรรม และบทบาททางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศต่อประเทศไทย

รัชทิพ บุญเยี่ยม; และทิวพร ทาวะรัมย์ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อความสำคัญของภาษาในอาเซียนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงการคลินิกภาษาหรือโครงการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ ในอาเซียนได้ กลุ่มตัวอย่างการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 775 คน โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า ทัศนคติต่อภาษาโดยพิจารณาจากการจัดลำดับความสำคัญภาษาที่ต้องเรียนรู้โดยรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.45 รองลงมา คือ ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 27.61 อันดับที่ 3 คือ ภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 4.26

จากการสำรวจงานวิจัยต่างๆ ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามทัศนคติ และพบว่ายังไม่มีงานวิจัยที่สอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในองค์กรญี่ปุ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา โดยยึดถึงหลักการวิจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวทางในการดำเนินการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 170) (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) Maslow เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมากสามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขาได้รับความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่ากระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคลิกภาพของ มาสโลว์ (Maslow. 1970) โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็น "สัตว์ที่มีความต้องการ" (Wanting animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจและเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งแล้วก็จะยังคงเรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ มาสโลว์ (Maslow. 1970) กล่าวว่าความปรารถนาของมนุษย์นั้นติดตัวมาแต่กำเนิดและความปรารถนาเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความปรารถนา ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความปรารถนาขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need-Hierarchy Conception of Human Motivation) มาสโลว์ (Maslow. 1970) เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปได้เป็นลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs)

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem Needs)

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization Needs)

สมหมาย เปียณอม (2551 : 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุข เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนในสิ่งที่ขาดหายไป และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสุขสบายใจหรือสนองความต้องการทำให้เกิดความสุข รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

เมনারด์ ดับเบิลยู เชลลี (Maynard W. Shelly. 1975 : 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งสรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุขความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกอื่นๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ

มอส (Morse. 1958 : 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียดทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

ชนะดา วีระพันธ์ (2555 : 6-7) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีความชื่นชอบพอใจต่อการที่บุคคลอื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตอบสนองความต้องการของบุคคลหนึ่งทีปรารถนาให้กระทำในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันหรือมีความพึงพอกน้อยขึ้นอยู่กับค่านิยมของแต่ละบุคคลและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจตลอดจนสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งอาจสามารถกระทำให้ระดับความพึงพอใจแตกต่างกันได้ เช่น ความสะดวกสบายที่ได้รับ ความสวยงาม ความเป็นกันเอง ความภูมิใจ การยกย่อง การได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการและความศรัทธา เป็นต้น

อารณรัตน์ เลิศไพบรود (2554 : 16) กล่าวว่า ความพึงพอใจ ความรู้สึกพอใจ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ก็จะเกิดความพอใจ ชอบใจ เกิดเป็นทัศนคติด้านบวก ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบ ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปได้ ดังนั้น

ความพอใจจึงเป็นเพียงปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของขบวนการประเมินโดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลประเมินว่าจะเป็นไปในลักษณะทิศทางบวก หรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกริยา คือ เฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

จากความหมายข้างต้นที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ ทศนคติทางบวกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่สามารถตอบสนองความต้องการ หรือตอบรับความรู้สึกของบุคคลนั้นได้อย่างพอดี หรือสามารถยอมรับสิ่งนั้นได้ โดยแสดงปฏิกริยายินดี และเต็มใจออกมาทางกาย วาจา ใจ โดยไม่ต้องมีหลักฐานหรือสิ่งอธิบายต่อความพึงพอใจนั้นๆ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ภรณ์ทิพย์ หงษ์ขาว (2553 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 400 คน โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย T-test และ F-test ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ระดับรายได้ 10,000-15,000 บาท ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดกระบี่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวม อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 4 ด้าน ผลการเปรียบเทียบของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนา มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิษชุดา คัมภีร์เวช (2556 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการจัดการ สถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวัง ความคิดเห็นตามความเป็นจริง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษา ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียน และด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิชาการและด้านกิจการนักเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้าน อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการ สถานศึกษาของโรงเรียนอยู่ในระดับมากและยังพบว่า แผนการเรียน และเกรด

เฉลี่ยสะสม มีผลต่อ ความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาในภาพรวมและทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 5%

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบหลักสูตรการสอนภาษาญี่ปุ่น

เบนจามิน บลูม; และคณะ (Bloom; et al. 1956) Bloom's Taxonomy กล่าวถึงการจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในแต่ละด้านจะมีการจำแนกระดับความสามารถจากต่ำสุดไปถึงสูงสุด เช่น ด้านพุทธิพิสัย เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมิน

ไทเลอร์ (Tyler. 1949 : 1) เป็นผู้นำการปฏิรูปการศึกษาสมัยใหม่ของประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงปี ค.ศ. 1930 และได้ชื่อว่าเป็นผู้วางรากฐานในด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเป็นบุคคลแรกที่ระบุว่า การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มีองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการ เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์ของการศึกษา การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ การประเมินประสิทธิภาพของประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์ของการศึกษา ไทเลอร์เป็นผู้ที่ชี้ว่าเป้าหมายและจุดประสงค์ของการศึกษามีความสำคัญต่อการวางแผนและการปรับปรุงโปรแกรมการศึกษา แหล่งสารสนเทศที่ใช้ในการ กำหนดจุดประสงค์ได้จาก

- 1.1 สารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียน รวมทั้งความต้องการและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- 1.2 ปัญหาของผู้เรียนที่มีคุณค่าสมควรนำมาวิเคราะห์
- 1.3 เนื้อหาทางวิชาการ

2. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ไทเลอร์ได้เสนอให้นำข้อมูลจากนักจิตวิทยาการเรียนรู้ มาใช้ในการจัดลำดับความสัมพันธ์ของจุดประสงค์และเงื่อนไขที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ประสบการณ์การเรียนรู้ตามทัศนะของไทเลอร์ หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและเงื่อนไขของ สิ่งแวดล้อมภายนอกที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำหรือตอบสนองเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ไทเลอร์ ได้เสนอหลักการ ของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนี้

- 2.1 ผู้เรียนควรมีความรู้เดิมที่เหมาะสมกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับ
- 2.2 ผู้เรียนต้องได้รับความพึงพอใจจากการมีส่วนร่วมในประสบการณ์การเรียนรู้ และมีความ พึงพอใจต่อผลที่ได้รับ

2.3 ประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่นำเสนอแก่ผู้เรียน ควรทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์และทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน

2.4 ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกปฏิบัติทั้งพฤติกรรมและเนื้อหาสาระที่แปลงมาจากวัตถุประสงค์

2.5 ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียนอาจให้ผลการเรียนรู้มากกว่า 1 อย่าง และอาจทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ไม่ต้องการให้เกิดขึ้นได้เช่นกัน

3. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ไทเลอร์ได้เสนอให้มีการจัดระเบียบของประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้แต่ละประสบการณ์ได้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การสะสมผลการเรียนรู้ในระยะยาว โดยไทเลอร์ได้เสนอเกณฑ์ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3 เกณฑ์ ได้แก่ ความต่อเนื่อง การลำดับ ก่อนหลัง และการบูรณาการ โดยความต่อเนื่องหมายถึง ความสัมพันธ์ของเนื้อหาในเชิงลึกและเชิงกว้าง การลำดับก่อนหลังเป็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่แสดงให้เห็นว่าอะไรเป็นพื้นฐานของอะไร และการบูรณาการ คือการเชื่อมโยงจุดประสงค์และประสบการณ์ของสาระวิชาที่ต่างกัน

4. การประเมินประสิทธิภาพของประสบการณ์การเรียนรู้ สิ่งที่ไทเลอร์ให้ความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การประเมินประสิทธิภาพของประสบการณ์การเรียนรู้หรือหลักสูตร ไทเลอร์ให้ความหมายของการประเมินคือ กระบวนการค้นหาว่าประสบการณ์การเรียนรู้ได้ช่วยพัฒนาและทำให้เกิดผลการเรียนรู้ตามที่ต้องการหรือไม่ การประเมินควรทำเป็น 3 ระยะ ทั้งก่อนระหว่าง และหลังการ เข้าร่วมในโครงการการเรียนการสอน นอกจากนี้ควรมีการประเมินเพื่อติดตามผลหลังสำเร็จการศึกษา แล้วเพื่อดูความคงทนในการเรียนรู้

กานเย (Gagné. 1985) เป็นผู้ที่นำทฤษฎีการประมวลผลสารสนเทศซึ่งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ ในกลุ่มพุทธินิยมมาแปลงสู่เหตุการณ์การเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งกานเยไม่ได้ระบุชัดเจน ว่าเหตุการณ์เหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นเป็นลำดับขั้นตามลำดับ บางเหตุการณ์อาจเกิดขึ้นสลับกับเหตุการณ์อื่น ก็ได้หรือเกิดขึ้นร่วมกัน กานเยได้เชื่อมโยงปัจจัยที่เป็นเหตุการณ์ของการเรียนการสอนและกระบวนการ เรียนรู้ที่เกิดขึ้นเข้าด้วยกัน และเรียกปัจจัยนั้นว่า เงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of Learning) กานเย แบ่งเงื่อนไขการเรียนรู้เป็น 2 ประเภทคือ เงื่อนไขภายใน (Internal Conditions) และเงื่อนไขภายนอก (External Conditions)

1. ด้านผู้สอน

พจณี ศิริอักษรสาสน (2556 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น สาขา ภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ภาษาญี่ปุ่น นักศึกษาวิชาโท ภาษาญี่ปุ่น บัณฑิตที่จบวิชาโทภาษาญี่ปุ่น และผู้ใช้บัณฑิต รวมทั้งสิ้น 118 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) การประเมินการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด 13 ด้าน ได้รับการ ประเมินในระดับดี 10 ด้าน ค่าเฉลี่ย 3.69-4.46 ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล สำหรับปัจจัยที่เอื้อต่อ การเรียนการสอน ได้แก่ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านอุปกรณ์ในห้องเรียน ด้านสถานที่เรียน และ

ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นของบัณฑิตได้แก่ ด้านทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน ส่วนการประเมินในระดับปานกลาง 3 ด้าน ค่าเฉลี่ย 3.24-3.44 คือด้านอุปกรณ์เสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นของบัณฑิต ได้แก่ ด้านทักษะการเขียนและทักษะการแปล 2) นักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนมากกว่าอาจารย์ และ 3) การพัฒนาการเรียนการสอน ให้เพิ่มกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนเพิ่มสื่อการสอนให้ทันสมัยเพิ่มวิชาเสริมทักษะในการทำงานและควรสอนวัฒนธรรมและมารยาทของญี่ปุ่น ให้มีการดูงาน และฝึกงาน ควรเพิ่มห้องปฏิบัติการทางภาษา เพิ่มหนังสือในห้องสมุดและเพิ่มอาจารย์ทั้งชาวไทย และชาวญี่ปุ่น

วิจิตรา สุระคำพันธ์ (2558 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับ 1) เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธ 2) เพื่อศึกษาผล การจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ได้รับการจัด การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ได้รับการ จัดการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียน ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจต่อการจัด การเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธ อยู่ในระดับมาก

จิตติวรรณ วัฒนรังษี (2556 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับ มีการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือ ประกอบการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) หนังสือประกอบการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ประกอบการจัด การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.07/83.47 2) ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกด หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสือประกอบการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกด อยู่ในระดับมาก

2. ด้านเนื้อหา

ไอลดา ลิบลับ (2557 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีผังโนทัศน์ในการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่น กรณีศึกษาผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 35 คน จากผลการวิจัยปรากฏว่า กลวิธีผังโนทัศน์ทำให้การอ่านภาษาญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้นอย่างไรก็ตาม ผู้สอนจะต้องจัดสรรเวลาในการอ่านให้เหมาะสม และควรใช้กลวิธีผังโนทัศน์ในการทำกิจกรรมสรุปใจความสำคัญ ซึ่งอาจประยุกต์ใช้เป็นกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน (Outside Reading Activities) รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะอื่น เช่น การพูด และการเขียนได้ด้วย

อิทธิพล บัวน้อย (2558 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การใช้สำนวนภาษาญี่ปุ่นที่ขึ้นต้นด้วย “ตา” จำนวน 88 สำนวนจากคลังข้อมูลทางภาษาใน 5 ประเด็น ได้แก่ ความถี่ในการใช้, รูป (Form) ที่ใช้, หน้าที่ทาง ไวยากรณ์, การเปรียบเทียบสภาพการใช้จริงของสำนวนในหนังสือพิมพ์กับสำนวนที่บรรจุในพจนานุกรมและคำปรากฏร่วมของสำนวน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เสนอแนะการสอนสำนวนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียน ในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับความถี่ในการใช้ของสำนวนที่ขึ้นต้นด้วย “ตา” จำนวน 88 สำนวน พบว่า สำนวนที่มีความถี่ในการใช้สูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ สำนวน 「目を細める」 「目にする」 「目を向ける」 「目を引く」 「目を通す」 ตามลำดับ ส่วนสำนวนที่ไม่ปรากฏการใช้เลยมีจำนวนทั้งสิ้น 20 สำนวน ในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับรูป (Form) ที่ใช้ พบว่ามีการใช้ในรูปแบบดั้งเดิม 「原形」 มาก ที่สุด รองลงมาได้แก่ รูป 「て形」 「た形」 「ない形」 「その他」 「なかった形」 「条件形」 「使役形」 「可能形」 「意志形」 「受身形」 「命令形」 ตามลำดับโดยรูปที่พบการใช้น้อยที่สุดได้แก่ 「使役受身」 ในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับหน้าที่ทางไวยากรณ์ พบว่าสำนวนที่มีการใช้ในหน้าที่เป็นภาคแสดงหรือส่วนขยายภาคแสดงมากกว่าทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนาม มีจำนวน 53 สำนวน โดยในนี้มีสำนวนที่ ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงหรือส่วนขยายภาคแสดงเท่านั้นจำนวน 17 สำนวน ในทางตรงกันข้าม พบว่ามีสำนวนที่ ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนามมากกว่าทำหน้าที่เป็นภาคแสดงหรือส่วนขยายภาคแสดงจำนวน 12 สำนวน โดย ในนี้มีสำนวนที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนามแต่เพียงอย่างเดียวจำนวน 6 สำนวนนอกจากนี้ มีสำนวนที่มี จำนวนการใช้ในหน้าที่เป็นภาคแสดงหรือส่วนขยายภาคแสดง เท่ากันกับจำนวนการใช้เป็นส่วนขยายคำนาม 3 สำนวนซึ่งส่วนใหญ่เป็นสำนวนที่มีความถี่ในการใช้ต่ำ ในการเปรียบเทียบระหว่างสำนวนที่บรรจุในพจนานุกรมที่มีโครงสร้างคล้ายกัน มีส่วนใดส่วน หนึ่งแตกต่างกันแต่มีความหมายเหมือนกัน จำนวน 4 คู่สำนวน ได้แก่ 「目を細める・目を細くする」 「目と鼻の先・目と鼻」 「目に入れても痛くない・目の中へ入れても痛くない」 และ 「目玉の 黒い内・目の黒い内・目の玉の黒い内」 กับสภาพการใช้จริงในหนังสือพิมพ์

พบว่า มี 3 คู่สำนวนได้แก่ 「目を細める・目を細くする」「目と鼻の先・目と鼻」「目に入れても痛くない・目の中へ入れても痛くない」 มีความถี่ในการใช้แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยพบเพียงสำนวน 「目を細める」「目と鼻の先」「目に入れても痛くない」 เท่านั้นที่มีการใช้ ส่วนสำนวน 「目を細くする」「目と鼻」「目の中へ入れても痛くない」 นั้นไม่ปรากฏว่ามี การใช้อยู่เลย ส่วนอีก 1 คู่สำนวน ได้แก่ 「目玉の黒い内・目の黒い内・目の玉の黒い内」 ไม่พบการใช้ นอกจากนี้ยังมีสำนวนที่พบการใช้ได้ทั้งรูปออกกรรมากริยาและ สกรรมกริยา จำนวน 3 คู่สำนวน ได้แก่ 「目を光らす・目が光る」「目頭が熱くなる・目頭を熱くする」「目が回る・目を回す」 โดยใน 3 คู่สำนวนนี้ สำนวนที่มีความถี่ในการใช้สูงกว่าได้แก่ 「目を光らす」「目頭が熱くなる」「目が回る」 ในการศึกษาเกี่ยวกับคำปรากฏร่วมของสำนวน พบสำนวนที่เห็น คำปรากฏร่วมได้ชัดเจน จำนวน 7 สำนวน ได้แก่ 「目を細める」「目に見えて」「目を離す」「目を通す」「目に触れる」「目が届く」「目に浮かぶ」

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

สมพร โกมารทัต (2548 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรม การสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สองระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น ศึกษาทั้งกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและ ประเทศญี่ปุ่น และผู้สอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยใน ประเทศญี่ปุ่น ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น โดยใช้เครื่องมือ 4 ชนิด คือแบบสอบถามผู้เรียน แบบสอบถามผู้สอน แบบสำรวจและสังเกตการสอนภาษาญี่ปุ่นในชั้นเรียน และแบบสัมภาษณ์ผู้สอน ได้ข้อมูลกลับคืนจากแบบสอบถามผู้เรียน ภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย 100 ชุด ผู้เรียนในประเทศญี่ปุ่น 75 ชุด จากแบบสอบถามผู้สอนภาษา ญี่ปุ่นในประเทศไทย 18 ชุด ผู้สอนในประเทศญี่ปุ่น 15 ชุด จากแบบสำรวจและสังเกตการณ์สอน ภาษาญี่ปุ่นในชั้นเรียนของผู้สอนในประเทศไทย 18 ชุด ผู้สอนในประเทศญี่ปุ่น 15 ชุด และจาก แบบสัมภาษณ์ผู้สอนในประเทศไทย 18 ชุด ผู้สอนในประเทศญี่ปุ่น 15 ชุด จากผลการวิจัย ปรากฏว่า

1. วัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่เป็นลักษณะเด่นคือ มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ภาษาอื่น (ภาษาไทย) ช่วยอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ เน้น การสอนไวยากรณ์และโครงสร้างภาษา หลักสูตรเป็นแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ เนื้อหาวิชา จะเน้นให้มีสาระครบถ้วนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยาย สอนแบบ ซักถามและสอนแบบทบทวนเป็นหลัก ใช้วิธีการสอนให้รู้และเข้าใจกฎเกณฑ์ของภาษา ใช้ภาษา อื่นช่วยสื่อสารและให้อ่านแล้วแปลความ ใช้เทคนิคการสอนแบบสอนจากเรื่องพื้นฐานไปหาเรื่อง ที่ซับซ้อน ทักษะทางภาษาจะเน้นทักษะการฟังก่อน ตามด้วยการพูด อ่านและเขียน ไม่ค่อยมี

กิจกรรมการสอนในชั้นเรียนที่หลากหลาย ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์และสื่อประกอบการสอน มีสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนอยู่ในระดับพอใช้ได้ นิยมวัดและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ผู้สอนส่วนใหญ่จบสาขาภาษาญี่ปุ่น แต่ไม่มีวุฒิการสอน พฤติกรรมระหว่างสอน และหลังเลิกสอนอยู่ในเกณฑ์ทำบ่อย แต่พฤติกรรมเสริมการสอนไม่ค่อยทำ ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง พฤติกรรมก่อนเข้าเรียน และพฤติกรรมหลังเลิกเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง พฤติกรรมขณะเรียนในห้องเรียนอยู่ในเกณฑ์ทำบ่อย ส่วนพฤติกรรมเสริมการเรียนรู้อยู่ไม่ค่อยทำ ผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับปานกลาง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับพอใจ ปัญหาของผู้สอนอยู่ในระดับน้อย ปัญหาที่พบคือปัญหาไม่มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการสอน และขาดผู้สอนที่มีความรู้และประสบการณ์สอนที่ตรง ส่วนปัญหาของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมากคืออ่านตัวคันจิไม่ค่อยได้ กลัวใช้ภาษาผิดจึงไม่กล้าพูด

2. วัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น ที่เป็นลักษณะเด่น คือ มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนโดยเน้นสอนภาษาพูดให้ผู้เรียนสื่อสารได้ก่อน ไม่พูดภาษาอื่นในการสอนจะพูดเฉพาะภาษาญี่ปุ่น เน้นการสอนแบบธรรมชาติที่ไม่เป็นรูปแบบ หลักสูตรเป็นแบบเน้นการสื่อสาร เนื้อหาวิชาจะเน้นประโยชน์ต่อผู้เรียนให้สามารถพูดสื่อสารได้จริง ใช้รูปแบบการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ แบ่งกลุ่มมอบงาน และสอนแบบศูนย์การเรียนรู้เป็นหลัก ใช้วิธีการสอนแบบใช้ภาษาญี่ปุ่นอย่างเดียว ให้ผู้เรียนฟังแล้วพูดตาม และใช้การปฏิบัติและกิริยาอาการประกอบ ใช้เทคนิคการสอนแบบสอนจากเรื่องใช้บ่อยไปหาเรื่องที่ไม่ค่อยใช้ สอนจากเรื่องที่สัมผัสได้ไปหาเรื่องที่ไม่สัมผัสไม่ได้ ทักษะทางภาษาจะเน้นทักษะการพูดก่อน ตามด้วยการฟังอ่านและเขียน มีกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนที่หลากหลาย มีการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเกมคอมพิวเตอร์ในการสอน ใช้อุปกรณ์และสื่อประกอบการสอนหลากหลาย มีสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนอยู่ในระดับพอใช้ นิยมการวัดและประเมินผลทั้งแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ ผู้สอนส่วนใหญ่จบสาขาการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยตรง มีพฤติกรรมการสอนในเกณฑ์ทำบ่อย พฤติกรรมก่อนเข้าสอนอยู่ในเกณฑ์ทำประจำ พฤติกรรมระหว่างสอน และหลังเลิกสอนอยู่ในเกณฑ์ทำบ่อย แต่พฤติกรรมเสริมการสอนไม่ค่อยดี ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทั้งพฤติกรรมก่อนเข้าเรียน หลังเลิกเรียน และพฤติกรรมเสริมการเรียนรู้ ส่วนพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียนอยู่ในเกณฑ์ทำบ่อย ผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับปานกลาง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับพอใจ ปัญหาของผู้สอนอยู่ในระดับน้อยจนแทบไม่มีปัญหา ส่วนปัญหาของผู้เรียนอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน

3. เปรียบเทียบวัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น พบว่ามีความแตกต่างกัน ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาญี่ปุ่น รูปแบบการสอนภาษาญี่ปุ่น วิธีการสอนภาษาญี่ปุ่น กิจกรรมการสอน การใช้อุปกรณ์และสื่อประกอบการสอน การประเมินผล พฤติกรรมของผู้เรียนและปัญหาของผู้เรียน นอกจากนี้ยัง

พบความแตกต่างเรื่องคุณวุฒิของผู้สอนคือ ผู้สอนในประเทศไทยส่วนใหญ่จบการศึกษาด้านภาษาญี่ปุ่นแต่ไม่มีวุฒิทางการสอน ขณะที่ผู้สอนในประเทศญี่ปุ่นส่วนใหญ่จบการศึกษาด้านการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยตรง และพบความแตกต่างในเรื่องหลักสูตรและเนื้อหาวิชา คือ หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ ขณะที่หลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นเน้นการสื่อสาร เนื้อหาวิชาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยเน้นให้มีสาระครบถ้วนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ขณะที่เนื้อหาวิชาภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นเน้นประโยชน์ต่อผู้เรียนให้สามารถพูดสื่อสารได้จริง

ธีรัช ลอมศรี (2557 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้อักษรเบรลล์สำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตา กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคเหนือ และภาคกลางการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยนั้นได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องจากผลสำรวจสถาบันสอนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศปี 2009 รายงานว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากอดีตจนถึงปัจจุบัน มีจำนวนผู้เรียนที่สำรวจเมื่อปี 2009 จำนวน 42,400คน มีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 เจแปนฟาวนด์ชั่น (Japan Foundation Bangkok. 2556) ไม่เพียงแต่นักเรียนปกติเท่านั้นที่สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น ยังมีนักเรียนกลุ่มที่ พิการทางสายตาสนใจ และเลือกเรียนในแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยผ่านโครงการโรงเรียนเรียนร่วม จึงทำให้การจัดการ เรียนการสอนภาษา ญี่ปุ่นชั้นเรียนที่มีเด็กพิการทางสายตาเกิดปัญหาขึ้น ด้วยเงื่อนไขทางด้านร่างกาย การรับรู้ และศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนพิการทางสายตาที่ต่างจากเด็กปกติ กล่าวคือ พัฒนาการทางด้านภาษาของผู้พิการทางสายตานั้นจะช้ากว่าเด็กปกติเพราะขาดประสบการณ์ในการมองเห็น และยังมีท่วงท่าของการพูดช้ากว่าคนปกติ จึงจำเป็นต้องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีรูปแบบที่แตกต่างออกไปจากชั้นเรียนที่มีเฉพาะเด็กปกติจากผลการวิจัยปรากฏว่าปัญหาและอุปสรรคแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้าน เนื้อหาวิชา ด้านครูและนักเรียน

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า

- 1.1 ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างราบรื่น เพราะกังวลกับการควบคุมชั้นเรียน การใช้สื่อการสอน และกิจกรรมในห้องเรียน
- 1.2 การประเมินผลนักเรียนผู้พิการทางสายตาต้องช้ามากกว่าปกติ
- 1.3 สื่อการสอนสำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตามีน้อย หนังสือเรียนมีแต่ภาษาญี่ปุ่นไม่มีบรรยายภาษาไทย
- 1.4 เอกสารประกอบการเรียนไม่สามารถจัดทำเป็นอักษรเบรลล์ได้ทันต่อการใช้หรือไม่มีการจัดทำเป็นอักษรเบรลล์

2. ปัญหาและอุปสรรคด้านเนื้อหาวิชา พบว่า

2.1 บางหัวข้อสอนยาก เช่น การผันรูปคำกริยา การให้การรับ สี การบอกทาง และตัวอักษรคันจิ เป็นต้น

2.2 บางครั้งไม่สามารถฝึกนักเรียนผู้พิการทางสายตา ร่วมกับนักเรียนปกติได้ เช่น การผันกริยาโดยใช้บัตรคำ การใช้บัตรรูปภาพ และการใช้วิดีโอ เป็นต้น

2.3 การสอนด้านวัฒนธรรมที่ต้องอธิบายโดยใช้รูปภาพ นักเรียนผู้พิการทางสายตาทำความเข้าใจได้ยาก

3. ปัญหาและอุปสรรคด้านครูและนักเรียน พบว่า

3.1 ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นส่วนมากไม่มีความรู้ด้านอักษรเบรลล์ จึงไม่สามารถจัดทำเอกสารประกอบการเรียนให้ นักเรียนผู้พิการทางสายตาได้

3.2 ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นยังไม่ทราบหลักการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้พิการทางการมองเห็น วิธีการสอนจึงทำตามความถนัดของแต่ละบุคคล

3.3 นักเรียนต้องใช้เวลาปรับตัวกับอักษรเบรลล์ญี่ปุ่น รวมถึงกฎระเบียบต่างๆ ที่แตกต่างจากการเขียนด้วยตัวอักษรปกติ [実践・調査報告] การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้อักษรเบรลล์สำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตา

กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคเหนือ และภาคกลาง นักเรียนกตตัน และเกรงใจกับการสอบแบบมีคนอ่านให้ฟัง นักเรียนต้องการข้อสอบที่เป็นอักษรเบรลล์ เพราะจะลดความกตตัน และมีเวลาทำและทบทวนมากขึ้น

4. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

พิสิทธิ์ หวังประกลาง (2543 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูในโรงเรียนกุดจับประชาสรรค์ จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการผลิตและการใช้สื่อการสอน ของครูในโรงเรียนกุดจับประชาสรรค์ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สภาพการผลิตและปัญหาการผลิตสื่อการสอน

1.1 สภาพปัญหาโดยทั่วไปของการผลิตสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากครูผู้สอน ขาดความรู้และทักษะในการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อ เช่น การใช้โปรแกรมประยุกต์ การบันทึกเสียง เป็นต้น และมีปัญหาด้านงบประมาณในการผลิตสื่อการสอน แต่ครูผู้สอนยังมีการผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เองในปริมาณที่ไม่มากนัก เช่น รูปภาพประกอบการสอน แผ่นป้ายนิเทศ

1.2 ส่วนปัญหาในการผลิตสื่อการสอนพบว่าลักษณะของปัญหาการผลิตรายการบทเรียนที่ผลิต เพื่อใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษาอยู่ในระดับมาก เนื่องจากขาดคำแนะนำในการผลิต ขาดประสบการณ์และวัสดุอุปกรณ์ รองลงมาคือปัญหาการผลิตบทเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ เนื่องจากขาดงบประมาณและประสบการณ์ในการผลิต

2. สภาพการใช้สื่อการสอนและปัญหาการใช้สื่อการสอน

2.1 ครูผู้สอนส่วนมากเคยใช้สื่อการสอนมาก่อน การเลือกสื่อการสอนของครูผู้สอนจะใช้หลักการวิเคราะห์ความตรงกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา สื่อส่วนใหญ่ได้มาจากการผลิตเอง รองลงมาคือโรงเรียนจัดหาให้

2.2 ระดับปัญหาการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากปัญหาการไม่มีบุคลากรที่ช่วยเหลือบริการด้านสื่อ รองลงมาคือปริมาณของสื่อไม่เพียงพอ และขาดเอกสารคู่มือการใช้สื่อการสอนและเอกสารเกี่ยวกับประโยชน์ของสื่อแต่ละชนิด

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอน

ครูผู้สอนมีความต้องการความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ต้องการให้โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการสอนให้มาก และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อให้ทันต่อสภาพการเรียนการสอน ต้องการให้โรงเรียนช่วยเหลือโดยการจัดอบรมการประเมินสื่อภายหลังการสอนต่อไป

4. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการผลิตสื่อการสอนและการใช้สื่อการสอน จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีความรู้ในการผลิตสื่อการสอนและการใช้สื่อการสอนเป็นอย่างดี สามารถนำความรู้เกี่ยวกับสื่อไปใช้ในการเรียนการสอนได้ดี ปัญหาการผลิตสื่อการสอนที่พบมากที่สุดจากการสัมภาษณ์ คือปัญหาด้านงบประมาณสนับสนุน การอนุมัติงบประมาณล่าช้า บางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับไม่มีเวลาในการผลิต ขาดความรู้และเทคนิคใหม่ๆ และขาดการประเมินสื่อภายหลังการสอน

ด้านการใช้สื่อการสอนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสอน และมีสื่อการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน ขาดเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และสไลด์ เป็นต้น

ทรงพล รัตน์ดิolkพานิชย์ (2556 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการเรียนตัวอักษรคันจิด้วยเทคนิคเชื่อมโยงจากรูปภาพ เพื่อทดลองสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนา ขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนตัวอักษรคันจิในวิชาภาษาญี่ปุ่นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2 กลุ่ม ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 ที่กำลัง ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 54 คนผลการวิจัยปรากฏว่า สื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 การใช้สื่อมัลติมีเดีย นี้ที่ แสดงให้เห็นว่ามีประสิทธิภาพจริงเมื่อนำไปเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอีกด้วย ดังนั้น

ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่าสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง การเรียนตัวอักษร คั่นจัดด้วยเทคนิคเชื่อมโยงจากรูปภาพที่สร้างขึ้น มานี้สามารถนำเอาไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มี ประสิทธิภาพในชั้นเรียนได้อย่างแท้จริง

5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

อังคณา ตุงคะสมิต (2550 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ 4 ประการคือ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาระบบ สร้างระบบศึกษาประสิทธิภาพในการใช้ระบบ ประเมินและปรับปรุงระบบ ดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนาโดยประยุกต์ใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR)

รัตนภรณ์ ปานแก้ว; และคณะ (2555 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลาในกลุ่มครูผู้สอนที่มีการศึกษาและประสบการณ์การสอนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลาจำนวน 324 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีสภาพการวัดและการประเมินผลด้านกระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงแตกต่าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ

แฮริงตัน (Harrington. 1996 : 1,853-1,931) ได้ให้คำนิยามประสิทธิภาพรวมขององค์กรโดยให้ความสำคัญที่โครงสร้างและเป้าหมายขององค์กร (Organization's Structure and its Goals) ซึ่งกำหนดหลักประสิทธิภาพไว้ 12 ประการ ที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการบริหารจัดการที่มีระบบโดยมุ่งที่การทำงานให้เหมาะสมและง่ายขึ้น ซึ่งจะลดความสับสนในหลายๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน (Clearly Defined Ideal) ผู้บริหารต้องทราบถึงสิ่งที่ต้องการเพื่อลดความคลุมเครือและความไม่แน่นอน
2. ใช้หลักเหตุผลทั่วไป (Common Sense) ผู้บริหารต้องพัฒนาความสามารถสร้างความแตกต่างโดยค้นหาความรู้ และคำแนะนำให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. คำแนะนำที่ดี (Competent Counsel) ผู้บริหารต้องการคำแนะนำจากบุคคลอื่น
4. วินัย (Discipline) ผู้บริหารควรกำหนดองค์กรเพื่อให้พนักงานเชื่อถือตามกฎและวินัยต่างๆ

5. ความยุติธรรม (Fair Deal) ผู้บริหารควรให้ความยุติธรรมและความเหมาะสม
6. มีข้อมูลที่เชื่อถือได้ เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และแน่นอน (Reliable, Diate, Accurate, and Permanent Records) ผู้บริหารควรมีข้อเท็จจริงเพื่อใช้ในการตัดสินใจ
7. ความฉับไวของการจัดส่ง (Dispatching) ผู้บริหารควรใช้การวางแผนตามหลักวิทยาศาสตร์สำหรับแต่ละหน้าที่เพื่อให้องค์กรทำหน้าที่ได้อย่างราบรื่นและบรรลุจุดมุ่งหมาย
8. มาตรฐานและตารางเวลา (Standards and Schedules) ผู้บริหารต้องพัฒนาวิธีการทำงานและกำหนดเวลาทำงานสำหรับแต่ละหน้าที่
9. สภาพมาตรฐาน (Standardized Conditions) ผู้บริหารควรรักษาสภาพแวดล้อมให้ดี
10. การปฏิบัติการที่มีมาตรฐาน (Standardized Operations) ผู้บริหารควรรักษารูปแบบมาตรฐานของวิธีการปฏิบัติที่ดี
11. มีคำสั่งการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐานระบุไว้ (Written Standard-Practice Instructions) ผู้บริหารต้องระบุการทำงานที่มีระบบถูกต้องและเป็นลายลักษณ์อักษร
12. การให้รางวัลที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency Reward) ผู้บริหารควรให้รางวัลพนักงานสำหรับการทำงานที่เสร็จสมบูรณ์

เซอโต (Certo. 2000 : 9) ได้ให้คำนิยามของประสิทธิภาพและประสิทธิผลว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) หมายถึง การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ประสิทธิภาพมุ่งทำให้เกิดการ “ทำสิ่งที่ถูกต้อง (Doing the Right Things)” ส่วนคำว่าประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง เป็นวิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดความสิ้นเปลืองน้อยที่สุดโดยสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายโดยใช้ทรัพยากรต่ำสุด กล่าวคือ เป็นการใช้โดยมีเป้าหมาย (Goal) คือ ประสิทธิภาพหรือให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สูงสุดอาจเรียกว่า “ทำสิ่งต่างๆ ให้ถูกต้อง (Doing Things Right)”

มิลเลท (Millet. 1954 : 4) ให้นิยามคำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และได้รับผลความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งความพึงพอใจหมายถึง ความพึงพอใจในการบริการให้แก่ประชาชน โดยพิจารณาจาก การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equitable Service) การบริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely Service) การให้บริการอย่างทันเวลา (Ample Service) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) และการให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progression Service)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ

สมยศ แยมเฟื่อน (2551 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยความพึงพอใจในการบริหารทรัพยากรมนุษย์กับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานปฏิบัติการ บริษัท เอเชียน มารีน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

นี้มาจากพนักงานระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัท เอเซียเน มาร์เน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) จำนวน 250 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานปฏิบัติการของบริษัท เอเซียเน มาร์เน เซอร์วิส จำกัด(มหาชน) ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 23-35 ปี มีการศึกษาระดับระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ระหว่าง 1-8 ปี เป็นพนักงานในตำแหน่งระดับปฏิบัติการ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,151-16,100 บาท

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานของพนักงานปฏิบัติการบริษัทเอเซียเน มาร์เน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ด้านบรรยากาศในการทำงาน พนักงานมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับผู้บังคับบัญชา และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงาน พนักงานมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดี

3. ความพึงพอใจของพนักงานปฏิบัติการต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัท เอเซียเน มาร์เน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) พบว่า ในด้านการจ่ายค่าตอบแทน ด้านการสรรหาและการคัดเลือกบุคลากร ด้านการวางแผนอัตราค่าจ้าง ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาพนักงาน และด้านขวัญและกำลังใจ พนักงานมีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

4. ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานปฏิบัติการบริษัท เอเซียเน มาร์เน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ด้านปริมาณงาน ด้านคุณภาพ และด้านผลผลิต พบว่า พนักงานมีระดับประสิทธิภาพในการทำงานโดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับดี

ณัฐนันท์ มั่นตะพงค์ (2554 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรีให้มีประสิทธิภาพ บุคลากรในโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 94 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. บุคลากรมีความคิดเห็น ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นว่า ประสิทธิภาพการบริหารงาน อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรที่มี เพศ อาชีพ รายได้

สถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนชลประทาน สงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับ สมมติฐานที่ตั้ง ไว้ ส่วนบุคลากรที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่าง กัน 3. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียน ชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรีนั้น พบว่าปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้นใน โรงเรียน ชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี คือ บุคลากรบางส่วน มีทักษะการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มี การผลิตสื่อการเรียนการสอนน้อย โรงเรียนขาดงบประมาณในการส่งเสริมให้ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้กับนักเรียน บุคลากรขาดการมีส่วนร่วมใน การพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงาน ในโรงเรียน บุคลากรมีอิสระในการตัดสินใจใน การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่มาก และการบริหารงานบุคคลมีระบบการบริหารจัดการในการ ใช้อาคารสถานที่ ไม่เป็นระเบียบจึงส่งผลให้การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนไม่เอื้อ ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานสารนิพนธ์

การศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งในการศึกษาได้กำหนดวิธีวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรญี่ปุ่นที่มาเรียนภาษาญี่ปุ่น ที่ต้องการเพิ่มพูนทักษะภาษาญี่ปุ่นในการทำงาน และผู้ที่จำเป็นต้องการศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อใช้ในการทำงานจริง จำนวน 100 คน (อ้างอิงจากข้อมูลการลงทะเบียนเข้าเรียนภาษาญี่ปุ่นของฝ่ายทรัพยากรบุคคล มกราคม 2560)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้คำนวณกลุ่มตัวอย่าง จากการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ทราบจำนวนที่แน่นอน (Finite Population) ของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรญี่ปุ่น ที่ต้องการเพิ่มพูนทักษะภาษาญี่ปุ่นในการทำงาน และผู้ที่จำเป็นต้องการศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อใช้ในการทำงานจริง จำนวน 100

การสุ่มตัวอย่างผู้ศึกษาได้เลือกสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยในการเก็บตัวอย่างจริงใช้กลุ่มตัวอย่าง 100 คน โดยจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P ตั้งแต่ มกราคม-มีนาคม 2560 และเก็บข้อมูลในชั้นเรียน ณ วันที่สิ้นสุดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ตามลักษณะปัจจัยที่จะศึกษา และนำมาสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ เหตุผลในการตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เรียนหรือฝึกฝนภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ เพื่อดูภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความพึงพอใจ ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน โดยมีข้อคำถามทั้งสิ้น 25 ข้อ (ตามภาคผนวกแนบ) ได้แก่

ข้อ 1 – 5 เกี่ยวกับด้านผู้สอน

ข้อ 6 – 9 เกี่ยวกับด้านเนื้อหา

ข้อ 10 – 18 เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ 19 – 21 เกี่ยวกับสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

ข้อ 22 – 25 เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน

แบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Response Question) เป็นมาตราส่วนแบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert's Scale 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนน ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ให้ความพึงพอใจในระดับ	มากที่สุด
4	หมายถึง	ให้ความพึงพอใจในระดับ	มาก
3	หมายถึง	ให้ความพึงพอใจในระดับ	ปานกลาง
2	หมายถึง	ให้ความพึงพอใจในระดับ	น้อย
1	หมายถึง	ให้ความพึงพอใจในระดับ	น้อยที่สุด

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลเฉลี่ยของแบบสอบถามโดยแบ่งเป็นคะแนนออกเป็น 5 ช่วง ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4. เกณฑ์การแปลความหมายเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่น

คะแนน	ความหมาย
4.21 – 5.00	ให้ความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
3.41 – 4.20	ให้ความพึงพอใจในระดับ มาก
2.60 – 3.40	ให้ความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
1.81 – 2.60	ให้ความพึงพอใจในระดับ น้อย
1.00 – 1.80	ให้ความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

5. ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในงานวิจัยครั้งนี้สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดและมีความแม่นยำในการวัด ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือดังนี้

5.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

5.2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปทำการทดสอบ (Pretest) จำนวน 30 ชุด กับ กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวมได้มาทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558 : 164) ซึ่งต้องมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.7 ถือว่าแบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ได้ ซึ่งแจกแจงค่าความเชื่อมั่นได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น เกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร

ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha
ด้านผู้สอน	0.90
ด้านเนื้อหา	0.88
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	0.88
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	0.90
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	0.88
N of Cases = 30	

5.3 ปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมให้ได้แบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ

5.4 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลตามตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเภทและแหล่งที่มาของข้อมูล (Source of Data) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา “ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร(กรณีศึกษา บริษัท P)” ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แบ่งตามแหล่งที่มา 2 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้มาจากการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย แนวคิดทฤษฎีต่างๆ จากผู้ที่ได้รับการศึกษาเรื่องนี้ไว้ก่อนแล้ว โดยมุ่งเน้นศึกษาข้อมูลที่มา หลักวิชาการ บทความเพื่อใช้ประกอบอ้างอิง และ มีในกรอบที่วางไว้ในเบื้องต้น

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาโดยการใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกจ่าย และขอความร่วมมือให้ช่วยตอบแบบสอบถามดังกล่าวจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ และสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามมาดำเนินการตามรายละเอียด ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้ศึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและทำการแยกแยะแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ ตามคู่มือการลงรหัส
3. การวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Cronbach's Alpha Coefficient) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale)
4. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation=S.D.)
6. การวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ย 1 กลุ่ม (One sample t-test) โดยทดสอบค่า $t > 3$ แปลผล นำเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัย วิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ใช้วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น และนอกจากเรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี้ (ภายในบริษัท) ท่านยังเรียนหรือฝึกฝนด้านภาษาญี่ปุ่นที่อื่นอีกหรือไม่
2. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น และนอกจากเรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี้ (ภายในบริษัท) ท่านยังเรียนหรือฝึกฝนด้านภาษาญี่ปุ่นที่อื่นอีกหรือไม่
3. ค่าเฉลี่ย (Mean= $\bar{X}$) ใช้แปลความหมายระดับความพึงพอใจของผู้เรียน
4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation=S.D.) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงลักษณะการกระจายของตัวแปรความพึงพอใจของผู้เรียน

5. การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (One Sample T-test) ใช้วัดระดับความพึงพอใจของผู้เรียน ในระดับปานกลาง โดยทดสอบค่า $t > 3.0$

6. การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีความเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample T-test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 ตัวเลือก กับตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ด้วย T-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวน One-Way Analysis of Variance (ANOVA) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 ตัวเลือก กับตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ด้วย T-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ภายในองค์กร (กรณีศึกษาบริษัท P) ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ชุด และได้รับกลับมาทั้งหมด โดยสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะนำเสนอผลการทดสอบและการวิเคราะห์ไว้ 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น และ นอกจากเรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี้ (ภายในบริษัท) ท่านยังเรียนหรือฝึกฝนด้านภาษาญี่ปุ่นที่อื่นอีกหรือไม่ โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ ประกอบด้วย ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ผู้ทำวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 ตัวเลือก ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ Independent Sample T-test ในกรณีที่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 ตัวเลือก ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ One-Way Analysis of Variance ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอผลการวิจัยจึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ดังนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
N	หมายถึง	ขนาดของประชากร (Population Size)
S.D.	หมายถึง	Standard Deviation
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
f	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
Sig.	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้
H_0	หมายถึง	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	หมายถึง	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01
*	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น และ นอกจากเรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี่ (ภายในบริษัท) ทำงานยังเรียนหรือฝึกฝนด้านภาษาญี่ปุ่นที่อื่นอีกหรือไม่ โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 100 คน สามารถสรุปแจกแจงข้อมูลร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	52	52.00
หญิง	48	48.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานเพศชาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 ของกลุ่มตัวอย่าง และเป็นเพศหญิง 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 20-29 ปี	52	52.00
2. 30-39 ปี	36	36.00
3. 40-49 ปี	12	12.00
4. 50 ปี ขึ้นไป	0	0.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาอายุ 30-39 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 อายุ 40-49 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 0 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โสด	67	67.00
2. สมรส	24	24.00
3. หย่า/แยกกันอยู่	9	9.00
รวม	30	100.00

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 สมรส จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 หย่า/แยกกันอยู่ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น

เหตุผลที่ตัดสินใจเรียน	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่ทำงาน	61	61.0
2. เพื่อโอกาสในการขึ้นเงินเดือน	56	56.0
3. เพื่อต้องการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน/หัวหน้า/ลูกค้าชาวญี่ปุ่นได้	70	70.0
4. ถูกบังคับให้เรียน	0	0.0
5. มีความสนใจส่วนตัว	60	60.0
6. อื่นๆ	3	3.00

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่ให้เหตุผลเพื่อต้องการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน/หัวหน้า/ลูกค้า ชาวญี่ปุ่นได้ มากสุด คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาอันดับ 2 คือเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 61.0 อันดับ 3 คือ มีความสนใจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 60.0 อันดับ 4 คือเพื่อโอกาสในการขึ้นเงินเดือน ร้อยละ 56.0 อันดับ 5 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเรียนหรือฝึกฝนภาษาญี่ปุ่นภายนอกบริษัท

เรียนภาษาญี่ปุ่นหรือฝึกฝนภายนอกบริษัท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ใช่	6	6.00
2. ไม่ใช่	94	94.00
รวม	30	100.00

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ มีการเรียนภาษาญี่ปุ่นหรือฝึกฝนภายนอกบริษัท ไม่ใช่ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 94 และตอบใช่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ภายในองค์กร (กรณีศึกษาบริษัท P)

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวัยทำงานต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยตัวแปรที่จะมีผลต่อความพึงพอใจ แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจในแต่ละด้าน

ความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านผู้สอน	4.22	0.53	มากที่สุด	1
2. ด้านเนื้อหา	4.16	0.51	มาก	2
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.03	0.55	มาก	4
4. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	3.95	0.61	มาก	5
5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	4.08	0.63	มาก	3
Total	4.08	0.63	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้เรียนให้ความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 โดยพิจารณารายละเอียด อันดับ 1 ผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านผู้สอน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 รองลงมาอันดับ 2 คือด้านเนื้อหา ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 อันดับ 3 คือด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 อันดับ 4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และน้อยที่สุด อันดับ 5 คือด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกเป็นรายข้อแสดงรายละเอียดได้ ดังนี้

1. ด้านผู้สอน

ตารางที่ 8 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจด้านผู้สอนใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้านผู้สอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์และแนวทางการวัดและประเมินผลแก่ผู้เรียน	29 29.0%	56 56.0%	14 14.0%	1 1.0%	0 0.0%	4.13	0.68	มาก	5
2. ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	41 41.0%	50 50.0%	9 9.0%	0 0.0%	0 0.0%	4.32	0.63	มากที่สุด	2
3. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	40 40.0%	45 45.0%	14 14.0%	1 1.0%	0 0.0%	4.24	0.73	มากที่สุด	3
4. ผู้สอนมีการเตรียมความพร้อม/การเตรียมสอนเป็นอย่างดี	30 30.0%	60 60.0%	10 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	4.20	0.60	มาก	4
5. ผู้สอนเอาใจใส่และให้คำแนะนำ	43 43.0%	48 48.0%	9 9.0%	0 0.0%	0 0.0%	4.34	0.64	มากที่สุด	1
รวม						4.24	0.73	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 พบว่าด้านผู้สอนมีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมากที่สุดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อพบว่า อันดับ 1 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องผู้สอนเอาใจใส่และให้คำแนะนำ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.34 รองลงมาอันดับ 2 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อันดับ 3 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 อันดับ 4 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องผู้สอนมีการเตรียมความพร้อม/การเตรียมสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และอันดับ 5 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่อง

ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์และแนวทาง การวัดและประเมินผลแก่ผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 4.13 ตามลำดับ

2. ด้านเนื้อหา

ตารางที่ 9 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านเนื้อหาใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชามีความน่าสนใจ	30 30.0%	53 53.0%	14 14.0%	3 3%	0 0.0%	4.10	0.75	มาก	3
2. ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	34 34.0%	54 54.0%	11 11.0%	1 1.0%	0 0.0%	4.21	0.67	มากที่สุด	2
3. ท่านคิดว่าเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน	26 26.0%	56 56.0%	18 18.0%	0 0.0%	0 0.0%	4.08	0.66	มาก	4
4. ท่านคิดว่าสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ หรือในการทำงานได้จริง	33 33.0%	58 58.0%	8 8.0%	1 1.0%	0 0.0%	4.23	0.63	มากที่สุด	1
รวม						4.15	0.70	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่าด้านเนื้อหา มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.15 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อพบว่า อันดับ 1 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ หรือในการทำงานได้จริง อยู่ในระดับสูงมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.23 รองลงมาอันดับ 2 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องเนื้อหาวิชาครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับสูงมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อันดับ 3 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และอันดับ 4 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 4.08 ตามลำดับ

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ตารางที่ 10 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านการเรียนการสอนใช้ค่าความถี่
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านคิดว่ารูปแบบ การสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการ สอนในภาพรวมมีความ เหมาะสม	29 29.0%	51 51.0%	20 20.0%	0 0.0%	0 0.0%	4.09	0.70	มาก	3
2. ท่านคิดว่าจำนวน เนื้อหาต่อ 1 สัปดาห์มี ความเหมาะสม	22 22.0%	51 51.0%	22 22.0%	4 4.0%	1 1.0%	3.89	0.83	มาก	8
3. ท่านคิดว่าจำนวนแบบ ฝึก หัดที่ได้รับมอบหมาย ในแต่ละสัปดาห์มีความ เหมาะสม	22 22.0%	61 61.0%	14 14.0%	3 3.0%	0 0.0%	4.02	0.70	มาก	6
4. ท่านคิดว่าแบบฝึกหัด ในแต่ละบทช่วยให้ท่านมี ทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่น เพิ่มมากขึ้น	31 31.0%	51 51.0%	12 12.0%	6 6.0%	0 0.0%	4.07	0.82	มาก	5
5. ท่านคิดว่าแบบฝึกหัด ในแต่ละบทช่วยให้ท่านมี ทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น เพิ่มมากขึ้น	33 33.0%	50 50.0%	14 14.0%	3 3.0%	0 0.0%	4.13	0.76	มาก	2
6. ท่านคิดว่ามีการ สอดแทรกคำศัพท์และ ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อ การทำงานจริง	38 38.0%	48 48.0%	14 14.0%	0 0.0%	0 0.0%	4.24	0.68	มากที่สุด	1
7. ท่านคิดว่ามีกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้หรือฝึกฝนด้วย ตนเอง	29 29.0%	54 54.0%	14 14.0%	1 1.0%	2 2.0%	4.07	0.81	มาก	4
8. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ ใช้ในการสอนแต่ละ สัปดาห์มีความเหมาะสม	20 20.0%	48 48.0%	24 24.0%	7 7.0%	1 1.0%	3.79	0.88	มาก	9

ตารางที่ 10 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านการจัดการเรียนการสอนใช้ค่าความถี่
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ต่อ)

ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
9. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ใช้ในการสอนตลอดทั้งหลักสูตรมีความเหมาะสม	29 29.0%	47 47.0%	18 18.0%	6 6.0%	0 0.0%	3.99	0.85	มาก	7
รวม						4.03	0.70	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่าด้านการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อพบว่า อันดับ 1 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องการสอดแทรกคำศัพท์และความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานจริง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.24 รองลงมาอันดับ 2 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องแบบฝึกหัดในแต่ละบทช่วยให้ท่านมีทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 อันดับ 3 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องรูปแบบการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อันดับ 4 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือฝึกฝนด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อันดับ 5 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องแบบฝึกหัดในแต่ละบทช่วยให้ท่านมีทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อันดับ 6 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องจำนวนแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายในแต่ละสัปดาห์มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 อันดับ 7 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการสอนตลอดทั้งหลักสูตรมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อันดับ 8 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องจำนวนเนื้อหาต่อ 1 สัปดาห์มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.89 และอันดับ 9 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละสัปดาห์มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.79 ตามลำดับ

4. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

ตารางที่ 11 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านเนื้อหาใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้านสื่อและสิ่ง สนับสนุนการเรียน การสอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านคิดว่าเอกสารและ สื่อประกอบการเรียนการ สอนเข้าใจง่าย และ ครบถ้วน	25 25.0%	55 55.0%	19 19.0%	1 1.0%	0 0.0%	4.04	0.70	มาก	1
2. ท่านคิดว่ามีการใช้สื่อ การเรียนการสอนที่ หลากหลายและน่าสนใจ (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์)	16 16.0%	51 51.0%	28 28.0%	5 5.0%	0 0.0%	3.78	0.77	มาก	3
3. ท่านคิดว่าห้องเรียนมี ความเหมาะสมต่อการ เรียนรู้ และมีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกเพียงพอ	29 29.0%	46 46.0%	23 23.0%	2 2.0%	0 0.0%	4.02	0.78	มาก	2
รวม						3.94	0.77	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่าด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อพบว่า อันดับ 1 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องเอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอนเข้าใจง่าย และครบถ้วน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.04 รองลงมาอันดับ 2 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และอันดับ 3 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.78 ตามลำดับ

5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ตารางที่ 12 ระดับความสำคัญของความพึงพอใจในด้านเนื้อหาใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้านการวัดและ ประเมินผลการเรียน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านคิดว่าวิธีการวัดผล สอดคล้องและเหมาะสม กับวัตถุประสงค์และ เนื้อหา	31 31.0%	51 51.0%	17 17.0%	1 1.0%	0 0.0%	4.12	0.71	มาก	2
2. ท่านคิดว่ามีการใช้ เทคนิคหรือวิธีการวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย	24 24.0%	51 51.0%	22 22.0%	2 2.0%	1 1.0%	3.95	0.80	มาก	4
3. ท่านคิดว่าได้รับ คำอธิบายหรือคำเฉลย หรือการให้ข้อมูลย้อน กลับ (Feedback) หลัง การวัดผลอย่างสม่ำเสมอ	30 30.0%	48 48.0%	19 19.0%	2 2.0%	1 1.0%	4.04	0.82	มาก	3
4. ท่านคิดว่าการวัดและ ประเมินผลการเรียนมี ความชัดเจนและยุติธรรม	32 32.0%	57 57.0%	9 9.0%	2 2.0%	0 0.0%	4.19	0.68	มาก	1
รวม						4.07	0.82	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่าด้านการวัดและประเมินผลการเรียนมีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อพบว่า อันดับ 1 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.19 รองลงมาอันดับ 2 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องวิธีการวัดผลสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อันดับ 3 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องได้รับคำอธิบายหรือคำเฉลยหรือการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หลังการวัดผลอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และอันดับ 4 ผู้เรียนให้ความพึงพอใจกับเรื่องมีการใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.95

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียน ใช้การทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 กลุ่ม ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ Independent Sample t-test ในกรณีที่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่ม ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ One-Way Analysis of Variance หากพบความแตกต่างของตัวแปรต้นที่มีผลต่อตัวแปรตาม ใช้วิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนที่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ T-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ของประชากร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples T-test) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

TNI

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

ระดับความพึงพอใจ	เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
1. ด้านผู้สอน	ชาย	52	4.236	0.546	0.255	0.799
	หญิง	48	4.208	0.519		
2. ด้านเนื้อหา	ชาย	52	4.231	0.431	1.570	0.120
	หญิง	48	4.073	0.570		
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย	52	4.088	0.442	1.045	0.298
	หญิง	48	3.972	0.650		
4. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	ชาย	52	3.994	0.562	0.804	0.423
	หญิง	48	3.869	0.653		
5. ด้านการวัดประเมินผล	ชาย	52	4.063	0.562	0.207	0.836
	หญิง	48	4.089	0.693		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างมีผลความพึงพอใจด้านผู้สอน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.799 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างมีผลความพึงพอใจด้านเนื้อหา โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.120 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างมีผลความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.298 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างมีผลความพึงพอใจด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.423 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศ

ชายกับเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test การทดสอบพบว่าค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.836 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนที่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างรายกลุ่ม กรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม ใช้วิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ระดับความพึงพอใจ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
1. ด้านผู้สอน	20 - 29 ปี	52	4.20	0.470	0.558	0.574
	30 - 39 ปี	36	4.20	0.579		
	40 - 49 ปี	12	4.38	0.644		
	50 ปีขึ้นไป	0	0	0		
	Total	100	4.22	0.531		
2. ด้านเนื้อหา	20 - 29 ปี	52	4.09	0.492	1.116	0.332
	30 - 39 ปี	36	4.25	0.463		
	40 - 49 ปี	12	4.17	0.669		
	50 ปีขึ้นไป	0	0	0		
	Total	100	4.16	0.506		

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	20 - 29 ปี	52	3.94	0.567	1.669	0.194
	30 - 39 ปี	36	4.12	0.518		
	40 - 49 ปี	12	4.19	0.551		
	50 ปีขึ้นไป	0	0	0		
	Total	100	4.03	0.552		
4. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	20 - 29 ปี	52	3.88	0.564	0.994	0.374
	30 - 39 ปี	36	3.98	0.627		
	40 - 49 ปี	12	4.14	0.717		
	50 ปีขึ้นไป	0	0	0		
	Total	100	3.95	0.606		
5. ด้านการวัดประเมินผลการเรียน	20 - 29 ปี	52	3.90	0.665	5.159	0.007*
	30 - 39 ปี	36	4.22	0.493		
	40 - 49 ปี	12	4.42	0.597		
	50 ปีขึ้นไป	0	0	0		
	Total	100	4.08	0.625		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจด้านผู้สอน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.574 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจด้านเนื้อหา โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.332 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.194 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าด้านอายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.374 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.007 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าด้านอายุที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.3 ผู้เรียนที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนที่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ

ระดับความพึงพอใจ	สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
1. ด้านผู้สอน	โสด	67	4.17	0.504	1.060	0.350
	สมรส	24	4.35	0.500		
	หย่า/แยกกันอยู่	9	4.25	0.771		
	Total	100	4.22	0.531		
2. ด้านเนื้อหา	โสด	67	4.11	0.97	1.747	0.180
	สมรส	24	4.17	0.482		
	หย่า/แยกกันอยู่	9	4.44	0.597		
	Total	100	4.16	0.506		
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	โสด	67	3.97	0.571	1.300	0.277
	สมรส	24	4.12	0.515		
	หย่า/แยกกันอยู่	9	4.23	0.466		
	Total	100	4.03	0.552		

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามสถานะปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ	สถานภาพ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
4. ด้านสื่อและสิ่ง สนับสนุนการเรียนการสอน	โสด	67	3.91	0.579	0.818	0.444
	สมรส	24	3.69	0.669		
	หย่า/แยกกันอยู่	9	4.19	0.648		
	Total	100	3.95	0.606		
5. ด้านการวัดประเมินผล การเรียน	โสด	67	3.96	0.644	4.598	0.012*
	สมรส	24	4.21	0.535		
	หย่า/แยกกันอยู่	9	4.56	0.410		
	Total	100	4.08	0.625		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจด้านผู้สอน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.350 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจด้านเนื้อหา โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.180 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.277 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.444 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกันมีผลความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยใช้สถิติ One-way ANOVA การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.012 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การเสนอรายงานผลการศึกษारेื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร (กรณีศึกษาบริษัท P) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการวิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ จำนวน 100 คน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงาน
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและความพึงพอใจต่อการเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร (กรณีศึกษาบริษัท P) สามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 52 คน มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 67 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อต้องการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน/หัวหน้า/ลูกค้า ชาวญี่ปุ่นได้คิดเป็นร้อยละ 70.0

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ภายในองค์กร (กรณีศึกษาบริษัท P)

กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นต่อความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านผู้สอนระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาด้านเนื้อหาในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$)

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจของผู้เรียนในด้านผู้สอน พบว่าผู้เรียนให้ความพึงพอใจ โดยผู้สอนเอาใจใส่และให้คำแนะนำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาผู้เรียนให้ความพึงพอใจด้านเนื้อหา โดยสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ หรือในการทำงานได้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.23$)

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ มีผลต่อความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แตกต่างกัน โดยด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดประเมินผลการเรียน ผู้เรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แตกต่างกัน โดยด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการวัดประเมินผลการเรียน ในอายุที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แตกต่างกัน โดยด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ผู้เรียนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการวัดประเมินผลการเรียนในสถานภาพ ที่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P มีประเด็นที่จะอภิปราย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้เรียนมีเหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ว่า เพื่อต้องการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน/หัวหน้า/ลูกค้าชาวญี่ปุ่นได้ ตอบแบบสอบถามจำนวน 100 คน โดยเลือกเหตุผลนี้จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 สอดคล้องกับแนวความคิดของ (นรินุช ดำรงชัย, 2555 : 78) ที่ว่าชาวไทยจะ คาดหวังและให้ความสำคัญต่อทักษะด้านการใช้ภาษามากที่สุด แต่ชาวญี่ปุ่นกลับให้ความสำคัญกับทักษะการทำงานโดยรวมมากกว่า ซึ่งในประเด็นนี้นั้น ไม่เพียงแต่บัณฑิตชาวไทยเท่านั้นที่ให้ความสำคัญโดยเน้น

ทักษะการใช้ภาษาเป็นหลัก แต่ผู้ประกอบการชาวไทย ก็มักให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้เป็นหลัก จึงแสดงให้เห็นถึงค่านิยมและความเข้าใจที่แตกต่างกันระหว่างชาวไทยและชาวญี่ปุ่นอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ แฮริงตัน (Harrington. 1996 : 1,853-1,931) ได้ให้ค่านิยมประสิทธิภาพรวมขององค์กรโดยให้ความสำคัญที่โครงสร้างและเป้าหมายขององค์กร (Organization's Structure and its Goals) ซึ่งกำหนดหลักประสิทธิภาพไว้ 12 ประการ ที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการบริหารจัดการที่มีระบบโดยมุ่งที่การทำงานให้เหมาะสมและง่ายขึ้น ซึ่งจะลดความสับสนในสิ่งต่าง ๆ

2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล อายุและสถานภาพที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจที่ต่างกัน สอดคล้องกับแนวความคิด และ (ชนะดา วีระพันธ์. 2555 : 6-7) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีความชื่นชอบพอใจต่อการที่บุคคลอื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตอบสนองความต้องการของบุคคลหนึ่งที่ปรารถนาให้กระทำในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันหรือมีความพึงพอใจมากขึ้นอยู่กับค่านิยมของแต่ละบุคคลและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจตลอดจนสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งอาจสามารถกระทำให้ระดับความพึงพอใจแตกต่างกันได้ เช่น ความสะดวกสบายที่ได้รับ ความสวยงาม ความเป็นกันเอง ความภูมิใจ การยกย่อง การได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการและความศรัทธา เป็นต้น และ มิลเลท (Millet. 1954 : 4) ให้นิยามคำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และได้รับผลความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการให้แก่ประชาชน โดยพิจารณาจาก การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน (Equitable Service) การบริการอย่างรวดเร็วทันเวลา (Timely Service) การให้บริการอย่างทันเวลา (Ample Service) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) และการให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progression Service)

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P ด้านความพึงพอใจ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาระดับความพึงพอใจด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในอันดับสุดท้าย โดยเฉพาะในหัวข้อ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและ (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์) น่าสนใจ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน คือ ควรจะต้องหาวิธีในการปรับปรุงให้มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจยิ่งขึ้น หาสื่อหรือตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน หรือสามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ มาใช้เป็นสื่อการสอน เช่น วิดีโอสั้น เกี่ยวกับการ

สนทนาเบื้องต้นในที่ประชุม หรือ วิธีการเกริ่นนำบทสนทนาแบบญี่ปุ่น เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ จดจำเป็นรูปและเสียง

2. จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P ด้านอายุและสถานะภาพ ส่งผลต่อความพึงพอใจด้านการวัดประเมินผลที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เรียนในแต่ละอายุ และสถานะภาพ คาดหวังกับผลลัพธ์ที่ต่างกัน จำเป็นต้องจัดหลักสูตรการเรียนการสอนแบ่งเป็นแต่ละช่วงวัย ให้พอเหมาะกับการเรียนรู้และนำไปใช้งานได้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในบริษัท P ซึ่งมีลักษณะงานและคำศัพท์เฉพาะทางแตกต่างกัน ทำให้การจัดสรรหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นแบบรวม ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร ที่เจาะลึกลงไปเป็นรายด้านของภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการเพิ่มเติมในประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนอย่างไร

จากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียน 100 คน มีข้อเสนอแนะ มีดังนี้

ด้านผู้สอน

1. อาจารย์ผู้สอนจะพูดเร็ว ถ่ายทอดและยกตัวอย่างได้ดี
2. มีการเตรียมตัว และสื่อการสอนที่ดี มีการอธิบายที่ชัดเจน สามารถแนะนำและตอบคำถามได้ดี สามารถชี้แจงในสิ่งที่ผู้เรียนสงสัยได้

ด้านเนื้อหา

1. มีรูปภาพน้อยอยากให้มีตัวอย่างเยอะๆ
2. มีรูปแบบการจำลองบทสนทนา ทำให้มีผู้เรียน เข้าใจ สามารถประยุกต์ใช้ได้
3. เนื้อหาน่าสนใจ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน สามารถนำไปใช้งานได้
4. อยากให้เน้นเรื่องการสนทนาฝึกพูดให้สื่อสารได้ นำไปใช้จริงได้ เวลาการสอนเพิ่มขึ้นใน 1 อาทิตย์ เป็น 2-3 วัน ทำให้ฝึกบ่อยขึ้น และไม่เว้นช่วงนานจนเกินไป
5. อยากให้เน้นทางด้านพูดและฟังให้มากกว่านี้
6. ควรเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับการสื่อสารการทำงาน เพื่อนำไปใช้จริงได้มากขึ้น
7. เหมาะสมกับตัวผู้เรียนสามารถใช้ได้ในการทำงานจริง

8. อยากให้เน้นในเรื่องของรูปประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างเช่น บทสนทนาที่เป็นภาษาพูด ประโยคที่สื่อสารง่าย ๆ เข้าใจง่าย ๆ เป็นต้น

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

1. มีการมอบหมายงานเป็นระยะเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและเกิดความชำนาญดี
2. มีความเหมาะสมกับเนื้อหา มีการแทรกกิจกรรมนอกตำรา
3. อยากให้เพิ่มเรื่องตัวอย่างเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันและ Video สอนพูดให้ได้ฝึกฝนในห้องเรียน
4. อยากให้มีกิจกรรมกลุ่ม หรือ การเสนอผลงานของผู้เรียน
5. มีบทสนทนาจริงที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในการทำงาน สอดแทรกในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น
6. อยากให้เพิ่มสื่อการสอนที่เสริมทักษะทางการฟัง และพูดให้เยอะขึ้น เช่น ดูหนังแล้วแปล

ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

1. ได้มีการแนะนำหนังสือ หรือสื่ออื่นๆ เพิ่มเติมให้กับผู้เรียนได้ดี
2. อยากให้ใช้สื่อบันเทิงมาใช้ในการสอน
3. ควรมีแบบฝึกหัดให้ทำบ่อยๆ เพื่อฝึกฝน
4. มีการจัดกิจกรรมเล่นเกมทำให้น่าสนใจ
5. เกมส์เพิ่มทักษะทางด้านคำศัพท์กับการผันรูป
6. ตรงไปตรงมา สามารถประเมินความเข้าใจของผู้เรียนได้

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

1. มีความชัดเจนและยุติธรรม มีการนำข้อสอบมาเฉลยและทบทวนให้
2. เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาในการเรียนน้อย จึงอยากให้ผู้สอนเผื่อเวลาสำหรับการทบทวนก่อนสอบวัดผล
3. เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน
4. เสนอให้มีการสอบพูด
5. อยากให้เน้นทางด้านคำศัพท์และด้านการฟัง

ด้านอื่นๆ

1. มีความพึงพอใจสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในคอร์สนี้ และน่าจะมีกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับรุ่นต่อไป
2. อยากให้มีกิจกรรมนี้ต่อ และมีการสรุปเนื้อหาในแต่ละสัปดาห์ของการเรียนการสอน และแจกจ่ายให้กับคนที่ไม่ได้มา หรือจัดทำเป็นวิดีโอ บันทึกการเรียนการสอนด้วยก็ดี
3. เนื่องจากเวลาเรียนน้อยไป และการให้เวลากับการเรียนการศึกษาด้วยตนเองมีน้อยไป ทำให้การเรียนยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นการสอนเหมาะสม แต่ผู้เรียนยังต้องปรับปรุง

บรรณานุกรม

TNI

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2558). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กมลทิพย์ พลบุตร. (2551, พฤษภาคม-สิงหาคม). ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 5(2) : 21-37.

ชนะดา วีระพันธ์. (2555). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

จิตติวรรณ วัฒนรังสี. (2556). การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ณัฐนันท์ มั่นตะพงค์. (2554). ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). อุรุยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

ทรงพล รัตน์ดิลกพานิชย์. (2556). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการเรียนตัวอักษรคันจิด้วยเทคนิคเชื่อมโยงจากรูปภาพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ธิดารัตน์ นามนิกร. (2555). ทักษะคิดและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธิดิสรณ์ แสงอุไร. (2556). ความพึงพอใจของบัณฑิตต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านการฟังการพูดกับความสอดคล้องกับความต้องการของบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรัช ลอมศรี. (2557, กันยายน). การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้อักษรเบลล์สำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตา กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาพเหนือและภาคกลาง. วารสารเจแปนฟาว์เดชั่น. 11(1) : 91-100.

ธัญทิพ บุญเยี่ยม; และทิวพร ทาวะรัมย์. (2556). ทักษะคิดต่อความสำคัญของภาษาในอาเซียน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม). ศรีสะเกษ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

- นิภา ทรัพย์. (2554). **ทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานชุมชนและมวลสัมพันธ์ของตำรวจตระเวนชายแดน กรณีศึกษา กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43**. สารนิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นรินทร์ ดำรงชัย. (2555). **ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อคุณสมบัติของผู้จบการศึกษาด้านญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย**. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สำนักงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เปรมวดี ณ นครพนม. (2558). **ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นกับโอกาสการทำงานในบริษัทญี่ปุ่น. การประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2**. หน้า 311-326. 26-27 พฤศจิกายน 2558. กรุงเทพฯ : โรงแรมรอยัลริเวอร์.
- พจน์ ศิริอักษรสาสน์. (2556, กรกฎาคม-ธันวาคม). **การประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์. 32(2) : 145-160.
- พิสิทธิ์ หวังประกลาง. (2543). **ปัญหาการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูในโรงเรียนกุดจับประชาสรรค์จังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ วท.บ. (เทคโนโลยีการศึกษา). อุดรธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัราชภัฏอุดรธานี.
- ภรณ์ทิพย์ หงส์ขาว. (2553). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ) สุราษฎร์ธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ยุพกา พุกขิมา; กนกพร นุ่มทอง; และสร้อยสุดา ณ ระนอง. (2550). **ความนิยมการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : แรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไร**. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตนภรณ์ ปานแก้ว; และคณะ. (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม). **สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา เอกชนในจังหวัดสงขลา**. วารสารหาดใหญ่วิชาการ. 12(2) : 148-158.
- ลัดดา หวังภามิต. (2557). **การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา**. ปรินญาณิพนธ์ ปร.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วิจิตร สุธะคำพันธ์. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตาม
แนวคิดของบรูคส์และวิทโธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (บริหารการศึกษา). จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี.
- วิชชุดา คัมภีร์เวช. (2556). ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่
มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการโลจิสติกส์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมพร โกมารทัต. (2548). การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะ
ภาษาที่สองระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศ
ญี่ปุ่น. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย.
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับบริการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (รายงานการวิจัย). นครปฐม : คณะวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สมยศ แยมเฝื่อน. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน
ปฏิบัติการ บริษัท เอเชียน มารีน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ บธ.ม.
(การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัช หงส์ตระกูล. (2554). ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของพระสอน
ศีลธรรมในโรงเรียนประถม อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ พท.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์รัตน์ เลิศไผ่รอด. (2554). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ
ตามหลักสภารณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกรด จังหวัด
นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). อุรุยา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- อิทธิพล บัวน้อย. (2558). การศึกษาสำนวนในภาษาญี่ปุ่นที่ขึ้นต้นด้วย “ตา” ศึกษาจาก
คลังข้อมูลหนังสือพิมพ์ภาษาญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาญี่ปุ่น). ปทุมธานี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อังคณา ตุงคะสมิต. (2550). การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
แบบมีส่วนร่วม กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาศรีดงเค็ง จังหวัดขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไอลดา ลิบลับ. (2557). การใช้กลวิธีผังมโนทัศน์ในการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่น
กรณีศึกษา ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นชาวไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาญี่ปุ่น)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Bloom; et al. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives : The Classification of Educational Goals.** New York : Longmans, Green.

Certo. (2000). **Modern Management.** 8th ed. N.J : Prentice-Hall.

Cronbach. (1990). **Coefficient Alpha and Internal Structure of Tests.** Retrieved April 2, 2016, from https://www.psychometricsociety.org/sites/default/files/cronbach_citation_classic_alpha.pdf.

Gagné. (1985). **The Conditions of Learning.** 4th ed. New York : Holt, Rinehart & Winston.

Gibson. (2000). **Organizations Behavior.** 7th ed. Boston : Irwin.

Harrington. (1996). **High Performance Benchmarking-20 Steps to Success.** New York : McGraw-Hill.

Japan Foundation Bangkok. (2556). ผลสำรวจสถาบันสอนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศ
ประจำปี 2012 (ตัวเลขล่าสุด). สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2559, จาก <http://www.jfbkk.or.th/images/tawan/tawan20130961.pdf>.

Maslow. (1970). **Motivation and Personnality.** New York : Harper and Row Publishers.

Maynard W. Shelly. (1975). **Responding to Social Change.** Pensylvania : Dowden Hutchision & Press.

Millet. (1954). **The Quest for Effective Performance.** New York : McGraw-Hill Book.

Morse. (1958). **Satisfacion in the White Collar Job.** Boston : Irwin.

Post Today. (2559). ธุรกิจญี่ปุ่นเชื่อมั่นลงทุนไทย. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.posttoday.com/biz/aec/news/432336>.

Schiffman; and Kanuk. (1994). **Consumer Behavior.** 5th ed. New Jersey : Prentic-Hall.

Tyler. (1949). **Basic Principles of Curriculum and Instruction.** Chicago : Harper and Row

中小企業基盤整備機構. (2006). **環境報告書2006.** สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2559, จาก <http://www.smrj.go.jp/kikou/disclo/015863.html>.

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

TNI

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
ภายในองค์กร (กรณีศึกษาบริษัท P)

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นภายในองค์กร (กรณีศึกษาบริษัท P) ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์ เนื่องจากมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์และมีคุณค่าอย่างมากต่อการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลที่รวบรวมได้ในครั้งนี้ไว้เป็นความลับและจะนำเสนอข้อมูลโดยส่วนรวม ที่ได้จากการวิเคราะห์แล้วเท่านั้น และขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 คำถามด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น และนอกจากเรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี่ (ภายในบริษัท) ยังเรียนหรือฝึกฝนด้านภาษาญี่ปุ่นที่อื่นหรือไม่

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนวัยทำงานที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

ษมารินทร์ จินดา

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

คำชี้แจง 1. แบบประเมินความคิดเห็นนี้ให้ผู้เรียนประเมินการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน
2. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในแบบประเมินและตอบทุกข้อ

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 20-29 ปี

☐ 30-39 ปี

☐ 40-49

☐ 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

☐ โสด

☐ สมรส

☐ หย่า/แยกกันอยู่

4. เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

☐ ถูกบังคับให้เรียน

☐ เพื่อโอกาสในการขึ้นเงินเดือน

☐ มีความสนใจโดยส่วนตัว

☐ เพื่อต้องการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน/หัวหน้า/ลูกค้า ชาวญี่ปุ่นได้

☐ อื่นๆ ระบุ

5. นอกจากเรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี้ (ภายในบริษัท) ท่านยังเรียนหรือฝึกฝนด้านภาษาญี่ปุ่นที่อื่นอีกหรือไม่

☐ ใช่ เรียน/ฝึกฝนที่.....จำนวน.....ชั่วโมง

☐ ไม่ใช่

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตามความเป็นจริง

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
1. ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์และแนวทาง การวัดและประเมินผล แก่ผู้เรียน					
2. ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน					
3. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้					
4. ผู้สอนมีการเตรียมความพร้อม/การเตรียมสอนเป็นอย่างดี					
5. ผู้สอนเอาใจใส่และให้คำแนะนำ					
ด้านเนื้อหา					
6. ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ					
7. ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาครอบคลุมและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์					
8. ท่านคิดว่าเนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของ ผู้เรียน					
9. ท่านคิดว่าสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์อื่นๆ หรือในการทำงานได้จริง					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
10. ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในภาพรวมมีความเหมาะสม					
11. ท่านคิดว่าจำนวนเนื้อหาต่อ 1 สัปดาห์มีความเหมาะสม					
12. ท่านคิดว่าจำนวนแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายในแต่ละ สัปดาห์มีความเหมาะสม					
13. ท่านคิดว่าแบบฝึกหัดในแต่ละบทช่วยให้ท่านมีทักษะการฟัง ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น					
14. ท่านคิดว่าแบบฝึกหัดในแต่ละบทช่วยให้ท่านมีทักษะการพูด ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น					
15. ท่านคิดว่ามีการสอดแทรกคำศัพท์และความรู้ที่เป็น ประโยชน์ต่อการทำงานจริง					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
16. ท่านคิดว่ามีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือฝึกฝนด้วยตนเอง					
17. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละสัปดาห์มีความเหมาะสม					
18. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ใช้ในการสอนตลอดทั้งหลักสูตรมีความเหมาะสม					
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน					
19. ท่านคิดว่าเอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอนเข้าใจง่าย และครบถ้วน					
20. ท่านคิดว่ามีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์)					
21. ท่านคิดว่าห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ					
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน					
22. ท่านคิดว่าวิธีการวัดผลสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา					
23. ท่านคิดว่ามีการใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย					
24. ท่านคิดว่าได้รับคำอธิบายหรือคำเฉลยหรือการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หลังการวัดผลอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อเสนอแนะ

ด้านผู้สอน.....

ด้านเนื้อหา.....

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน.....

ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน.....

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน.....

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็นค่ะ

INI

TAI - NICHII INSTITUTE OF TECHNOLOGY